

Slavnostní přísaha

My, důstojníci a vojáci, přísaháme a slibujeme při Bohu všemohoucím a jeho svatých touto osobní přísahou, že tak dlouho, jak nás Bůh nechá naživu, budeme sloužiti v našem slavném pluku a při jeho praporci, při našich představených, vyšších a nižších důstojnících, především však při Jeho římském císařském Veličenstvu; vykonáme, co bude třeba a bude nám uloženo, ve všem chceme věrně, upřímně a neprodleně, bez jakéhokoliv zprotivení, uposlechnouti a vyhověti; nikdy od slavného pluku ani našeho praporce, ať na taženích, v bitvách, ztečích, při obléhání, stejně jako při všem, co jen může nastati, nehodláme ujetí, zběhnouti, vzdáliti se ani se poděkovati, nýbrž chceme vždy náš praporec stejně jako poctivé jméno a pověst slavného pluku – podle naší přísahy a povinnosti a jak se sluší a patří na čestné vojáky – ve všech případech hájiti, chrániti a zaštititi; nikdy ani myšlenkou nechceme připadnouti na to, jak je opustiti, od nich se vzdáliti, tím méně zběhnouti; a proto se zdviženými prsty, před všemi zde shromážděnými a přítomnými, pod širým nebem Bohu slibujeme věrně se zachovati, k čemuž nám dopomáhej jediný Bůh a jeho svaté evangelium pro spánu naší věčné duše. Amen!